

Tähtsamad sündmused 1895. ja 1896. aastal.

Aastad laowad ajameresse ja aeg läheb lendes mööda, peatamata, tagasipöörmata. Inimesed sünnivad ja lõp-
niwad, töötavad ja mõitlewad, woogawad ja rändawad
päew päewa, nädal nädala, aasta aasta järele — ja neid
tõesti ootab surm, üht warem, teist hiljem. Glu lehetuu
õitseb üksainus lored ja mitte enam. Nagu iga aasta
enne, nii laseme ka tänawu minewiku rõõmsad ja turwad
mälestused oma waimusilma eest mööda minna.

Kui 1894. aastal meie lallis Maaisa Aleksander III.
oma ihusilmad igawesele hingusele linnu pani, läis turs-
tuse ja leinakahin läbi suure, wägema Weneriigi. Aga
see lein muutis end warsti jälle rõõmuks, kui meie prae-
gune Rõrgeßwalitsew armuline noor Keiser Nikolai II.
Aleksandrowitsh meid oma warju alla wõttis. Uus tule-
wik lootus, uus õnn, uus rõõm asus meie hinge, ja
usaldusega waatafime meie üles sõrge noore Keisripaari
poole, aga weel ei olnud õnn täielik. Sääs linnis Su-
mal noorele Walitsejapaarile 3. novembril 1895 wäitese
tütrel, tallele Olga nimelise pandi. Tuhanded õnnesoowid
woolastiwad sõrge trooni juurde ja miljonid palwed tõu-
siwad üles taewa poole. Ja nüüd, 1896. aastal, mil
Rõrgeß Majesteetid end püha kroonimise läbi 14. mail
suure Weneriigi alamatega end lihlasiwad, on Weneriigi
miljonite truude alamate õnn piirita. Seda näitas ka
see suur osawõtmine, mis kroonimisest wõeti. Sada-
tuhandete wiisi woolas inimest „emalisesse“ Moskwasse,
et ise oma filmaga seda toredust ja auu ja uhkust näha
saada. Ka Geslaste saadikud — igast kreisist üks walla-

wanem — oliwad sääs. Pidu oli nii suurepäraline ja
hiilgaw, nagu sarnast ial enne ei ole nähtud ega kuulnud.
Seda tõendawad nii wälja — kui ka omamaa ajalehed
ühelt suust. Paraku ei jätnud õnnetus ka seda pidu puu-
tumata. Umbes 2000 inimest saiwad sääs kroonimise
pidu mälestusels Hedinsa wäljal ärapeetud rahwapidul
surma ja haawatud, mis wäga turs oli.

Kroonimise auuks peeti ka meie lodumaal rohkesti
pidusid. Rõige suurem nendest aga oli muidugi Tallinnas
8., 9. ja 10. Suunil ärapeetud VI. suur üleüldine
lauulu pidu, misest umbes 5000 lauljat ja mängijat
tegewalt osawõtsiwad. Pidul asutajad oliwad Tallinna
Gessti seltsid „Estonia“ ja „Lootus“. Pidul ise läis wäga
ilusaste loreda ja jättis hää mälestuse järele. Ta andis
uuesti tubli tunnistuse, et Gessti rahwas lauluarmastaja
rahwas on. Niihästi Gessti, kui ka Wene- ja Salsa aja-
lehed tõiwad kiitwad armustused. Ainult mõned ülsitud
ei olnud piduga rahul — mis pärast, les seda teab!
Pidulõne pidas Dr. S. Hurt, ja see lõne oli tõigiti wäga
tuumakas ja ilus. Niisama hästi saiwad laulud ja mängud
ette kantud. — Elagu, kõlugu Gessti laul!

28. mail awati Nishni-Newgorodis suur wäljanäitus,
mis rohkesti osawõtmist ja kiitust leiab. Ka palju Gesst-
last on sääs läinud.

Surmawikat on meie lehtelt maha niitnud Liwimaa
tuberneri herra, kindralleitenant Sinowjewi, seda Liwimaa
mang südamest taga leinab. Ta on meie tubermangu nii mit-
mel wiisil paremale järjele tõstnud. Rahu tema põrmule!
Sinowjewi asemel nimetati Liwimaa tuberneriks kindral-
major Surowzew, les ka juba oma ammetit on alganud.